

BALLAD OM EN SVARTJOBBARE

Såsom jobbare va' jag rätt mallig
och brände hela löningen över en natt.
Den löningen gjord' mig nästan skallig
så utöver den hade jag ett par tusen svart.

När man tråkas av slitet vid bandet,
varför då en fritid fylld av sorg?
Så "förutta" en fästmö på landet
har jag två säkra kort i Göteborg.

Den ena får söta SMS om kärlek,
de andra praliner och vin.
Jag vägrar att kalla detta för *ett* svek
och bär själv den kärnfulles min.

Pappvinet flödar men orken den sinar.
Varje dag blir det bråk och skandal.
Varje natt skräck och ångest mig pinar,
varje "möra" olidliga kval.

Och det var mer än vad jag orka bära.
Den sista festen visste vad den tog.
Till "fleckera" jag sa: Mina kära,
nu får det jädrar i mig vara nog!

Tack och lov, vilken lättnad jag känner!
Mitt nya liv fick en go' start.
Men nu så ensam jag löningen bränner
- "förutta" den ett par tusen svart.